20 D/2255/2003
10 D not 68/2005 - 58

ZÁZNAM.

Dedič Peter Petric, aj napriek tomu, že sa osobne zúčastnil celého dedičského pojednávania konaného dňa 12.7.2005 o d m i e t o l podpísať zápisnicu z tohto pojednávania *s odôvodnením, že v nej neboli zaprotokolované všetky jeho vyjadrenia a pripomienky, ktoré ešte chcel zaprotokolovať. Súdny komisár vysvetlil tomuto dedičovi, že nie je možné, aby boli zapísané úplne všetky jeho vyjadrenia, nakoľko tento dedič rozoberal do podrobností veci, ktoré nemali vôbec žiadny význam pre priebeh dedičského konania a nemohli nič ovplyvniť, a to napríklad:*

- neustále sa opakovane vracal k tomu, že podľa jeho názoru sú neplatné všetky plnomocenstvá, ktorými jednotliví dedičia poverili v tomto konaní svojim zastupovaním dediča Dušana Petrica, pretože keď plnomocenstvá podpisovali, neboli správne informovaní o tom, aký majetok bude predmetom dedičského konania, opakovane navrhoval, že on by si to predstavoval tak, že Dušan Petric musí všetky plnomocenstvá, ktoré mu dali ostatní dedičia odmietnuť, títo dedičia (ktorí pôvodne dali plnomocenstvá Dušanovi), majú dať plnomocenstvá nové, a to také, ktorými poveria svojim zastupovaním súčasne tri osoby - jeho, teda Petra Petrica, ďalej Dušana Petrica a ešte aj ich sestru Helenu Fajferovú, alebo že chce, nech dá tretina dedičov plnomocenstvá Petrovi Petricovi, tretina Dušanovi a tretina Helene a budú ich takto potom zastupovať. Súdny komisár k týmto úplne zbytočným návrhom poznamenal, že predsa všetci dedičia o ktorých neustále Peter Petric hovoril (okrem Jozefa Beňa, Mareka Beňa a Eleny Harajovej - ktorí zatiaľ nijaké plnomocenstvá nikomu nedávali, a okrem ešte neprítomných Rozálie Remenárovej) sú predsa priamo na pojednávaní dňa 12.7.2005 osobne prítomní, preto nie je od nich potrebné žiadne plnomocenstvo a každý jeden sa sám za seba vyjadril k otázke vyporiadania svojho dedičského podielu a každý jeden v prípade, ak má akékoľvek pochybnosti mohol plnomocenstvo, ktoré dal Dušanovi Petricovi odvolať. Nikto z týchto dotknutých dedičov nechcel ani len pripustiť, že Peter Petric hovorí ich stanovisko, všetci chceli jeho rozprávanie, ktoré k ničomu neviedlo, ukončiť a po svojich vyjadreniach k otázke vyporiadania dedičstva chceli čím skôr ukončiť aj pojednávanie, aby mohli ísť ďalej každý za svojimi povinnosťami.

- Peter Petric ďalej úplne od veci napádal jednu zo spoludedičiek že je opitá, a pýtal sa jej či si už dala dnes svoj pohárik, ďalej ju napádal, že sa nepostarala o svoju už nebohú matku, na čo sa dedičia navzájom začali obviňovať, kto sa najviac stará o matku Petra Petrica, čiže priamo na pojednávaní osobne prítomnú dedičku Ľudmilu Petricovú a začali vyťahovať podobné, s týmto dedičským konaní vôbec nesúvisiace, resp. na žiadne rozhodnutie v tomto konaní nemajúce vplyv tvrdenia a vyhlásenia

- dedičia v priebehu pojednávania začali po sebe kričať, vyhadzovali si na oči nejaké rodinné nezhody, ktoré vôbec nesúviseli s týmto dedičským konaním

a vôbec robili taký hluk, že dvakrát vošla do pojednávacej miestnosti advokátka JUDr. Katarína Bajová, ktorej kancelária susedí s pojednávacou miestnosťou súdneho komisára a dvakrát sa opýtala, či nemá zavolať orgány polície, aby zakročili a zabezpečili poriadok

- pojednávanie trvalo veľmi dlho, aj keď vlastne nebolo čo riešiť, pretože okruh dedičov, ako i súpis majetku poručiteľky boli určené úplne a presne, voči okruhu dedičov ani súpisu aktív nemal vôbec nikto, z dedičov, vrátane Petra Petrica, žiadne výhrady ani pripomienky, takže bolo treba doriešiť iba spôsob vyporiadania majetku poručiteľky, čo všetci dedičia, okrem Petra Petrica pochopili, všetci sa, a to každý osobitne sám za seba, k spôsobu vyporiadania dedičstva vyjadrili a všetci - okrem Petra Petrica, chceli pojednávanie čím skôr ukončiť a odísť.

Keď som Petrovi Petricovi povedala, že po tomto pojednávaní mám ešte ďalšie dedičské pojednávania, povedal, že to je môj problém, nemala som si už iné pojednávania dávať, pretože podľa jeho názoru som sa mu nevenovala dostatočne dlho, on ešte neskončil, žiadal ďalej protokolovať ďalšie svoje vyjadrovania, hlavne znovu k platnosti, resp. neplatnosti plnomocenstiev dedičov, ktorí boli osobne na pojednávaní prítomní (!), preto bol tento dedič poučený o tom, že v prípade, ak má ešte akékoľvek pripomienky k tomuto dedičskému konaniu, aby ich do spisu doložil v písomnej forme a jeho písomné vyjadrenia budú riadne založené do spisu, ale nie je možné pojednávanie ďalej predlžovať, pretože skoro všetci ostatní dedičia (okrem sestry a matky Petra Petrica) už dávno chceli z pojednávania odísť, opakovane nervózne vstávali a poniektorí aj vychádzali z pojednávacej miestnosti, takže bolo ledva možné dodiktovať zápisnicu, aby ju dedičia podpísali. Po podpísaní zápisnice všetkými prítomnými okrem Petra Petrica, tento prehlásil, že aj keď súdny komisár skončil pojednávanie (podotýkam, že medzitým skoro všetci dedičia odišli preč), on pojednávanie ešte neskončil a nechcel vôbec ani odísť z pojednávacej miestnosti a to aj napriek tomu, že bol výslovne na odchod vyzvaný a napriek tomu, že už medzitým do pojednávacej miestnosti vošli ďalší účastníci ďalšieho dedičského konania, ktoré malo časový sklz asi 30 minút. Peter Petric bol upozornený, že ak neodíde, budem nútená zavolať políciu, na čo mi povedal, že si môžem políciu dať zavolať akurát tak na seba, že on pojednávanie ešte neskončil a ja som nezapísala všetko čo on ešte chcel uviesť.

Nakoľko Peter Petric odmietol zápisnicu zo dňa 12.7.2005 podpísať, ja som mu z nej odmietla dať kópiu.

V Trnave dňa 12.7.2005

Ing. Jozefína Jaššová, notárka